

Man kan definere et samfund ud fra hvordan vi tager os af hinanden

Den tanke alene er nok til at anskueliggøre hvorfor NANU Børn er opstået. Vi arbejder for at børn og unge i Grønland skal have lige muligheder for at få et godt liv. At vi hver især bidrager med de ressourcer vi har og dermed bliver et samlet og stærkt samfund. Dette gør vi igennem, konkrete projekter som indeholder uddannelse, oplysning, og forebyggende arbejde.

Alle skal have lige adgang til et værdigt liv med grobund og fundament nok til at skabe en tryk og meningsfyldt tilværelse.

Når disse smukke ord så er sagt, følt og tænkt og herefter defineret ud i en strategi og handlingsplan, er vi jo på samme tid godt klar over, at vi er udfordret ikke kun geografisk men så sandelig også på ressourcerne til at forbedre levevilkårene og mindske uligheden.

Derfor er samarbejde et nøgleord for Nanu, ikke mindst opsøgende samarbejde.

Vi har fra start af været bevidste om, at vi umuligt ville kunne arbejde med at bryde børns og unges sociale arv, på udelukkende frivillig indsats, og det har derfor fra start af været en del af vores strategi, at vi må og skal søge samarbejdspartnere i samtlige Nanu projekter. Samarbejdspartnere der deler vores passion for målgruppen og som kan være med til at udbrede vores frivillige indsats. Samarbejdspartnere, der deler vores mission om øget omsorg for hinanden i vores samfund, omsorg som vi mener skal til, for at knække kurven og som kan være med til at sikre et højt fagligt niveau i projekterne. Samarbejdspartnere der rent praktisk kan bane vejen og sikre den afgørende lokale forankring af projekter der jo foregår i mange byer i hele Grønland. Her har vi f.eks haft brug for samarbejdspartnere med stillinger i det offentlige, eller i

erhvervslivet. Som eksempel kan nævnes sundhedsplejersker, jordmødre, sygeplejersker, social rådgivere og andre personer eller virksomheder der arbejder med vores målgruppe i det daglige.

Vi begyndte derfor vores arbejde i foråret 2008 med at researche på andre eksisterende frivillige initiativer, samt på etablerede sociale virksomheder som Red barnet. FGB, m.fl. Vi fandt hurtigt ud af, at man i Danmark tit "konkurrerer om" midlerne og at man alle naturligvis har forskellige mere eller mindre metodiske tilgange til vores målgruppe. Det samme opdagede vi var tilfældet i Grønland. Man har holdt sine kort tæt til kroppen og holdt på sin viden, således at man egenrådigt ville kunne styre sine ideer og projekter.

Dette har man sikkert ment var det bedste, da man jo selvfølgelig altid vil mene at ens metode er den som er bedst egnet og den skal helst ikke kopieres for nemt af andre så de render med succesen. Eller også er man bange for at andre organisationer skal få del i de midler man selv har så hårdt brug for, for at kunne holde skruen i vadnet og realisere sine projekter. I andre tilfælde har det handlet om stor udskiftning eller direkte udbrændthed i frivilligt personale og manglende dokumentation af gennemførte projekter. Altsammen tilfælde der begrænser og udsletter alt form for samarbejde.

Vi har set mange "ildsjæle" kaste sig ud i krævende og smukke projekter som helt sikkert har gjort en forskel for de involverede børn, men netop det at være en spontan ildsjæl med et godt hjerte, er også mange gange lig med at man ikke følger projektet helt til dørs, f.eks. med opfølgning og evaluering af sine resultater, inden man har påbegyndt noget nyt. Det er også tit en bremseklods at der indgår administrativt arbejde i sine projekter, når man bare hellere vil koncentrere sig om de aktiviteter der udgør projektet.

Nanu satte sig derfor for, at udarbejde en simpel metode til at ville dele al vores viden fra evaluerede projekter og gøre det tilgængeligt for alle, ligesom vi vil stille op for andre uanset om de hedder Nanu,

Fgb, Mibb, Røde kors eller andet. Metoden skulle handle om at gå ufarvet til værks. At kunne sætte sagen man arbejder for højere end vores personlige baggrunde, velvidende at mange af os er involverede på grund af vores baggrund og bagage. Vi ville gå ud og møde alle andre med sænkede parader og forholde os til facts, handling og ansvarligheden eller mangel på samme, i dette uden at dømme de involverede parter og personer.

For alle mennesker kommer af noget og reagerer ud fra hvem de er og hvad de har med sig.

Denne metode har vist sig at være effektiv og har mere end noget andet åbnet sind og hjerter, brudt med gamle vaner og ikke mindst åbnet døre til nye samarbejds- metoder og nye former for udtækning af handlingsplaner spredt ud med flere kræfter involveret. Selv de mest skeptiske samarbejdspartnere, som møder os med en "åh nej flere ildsjæle der ikke forstår noget som helst ...- attituden" har efter en ½ times dialog med os følt sig styrket og motiveret i at kunne samarbejde på tværs af kompetencer og på tværs af det at være i f.eks. det offentlige system, og samtidigt skulle finde en rød tråd i samarbejdet med en flok frivillige hjerte mennesker, som nogen gange gør det hele lidt for simpelt.

Vi tror dette kan ske fordi vi anderkender dem og deres arbejde inden vi er trådt ind ad døren. I alt hvad vi gør har vi sat os for, at vi vil møde de mennesker vi skal nå ind til- altså virkelig nå ind til for, at få det vi gerne vil- med en anerkendende adfærd. Dette gør vi også overfor alle de børn og unge, vores projekter henvender sig til. Vi vil altid anderkende det arbejde, den indsats der har er gjort, har været, eller som er i gang lige nu, uanset om den er god eller dårlig i vores øjne- for det er en indsats- det er et virke- der blir handlet- uanset hvad- intentionen er der.

Og når vi så mødes i det- er der plads til forbedring både i vores arbejde i Nanu og i de andres område. Vi har igennem denne metode forbedret os markant i vores frivillige indsats, vi er blevet skarpere,

fordi vi anderkender at vi har meget at lære af de mennesker som har gået vejen før os, uanset hvordan de gik turen.

“Jamen hvorfor så hedde Nanu, når I nu ville stille op for andre uanset navn”??- blir vi ofte spurgt om- svaret er simpelt- vi har ønsket at være forankret i Grønland, forstået på den måde at vi som forankret her i Grønland og under os selv, netop ikke er underlagt en større social virksomheds globale strategi og handlings- og projekt plan, som skal følges lige meget hvor i verden du befinder dig. F.eks at samle ind til Afrika i 2 år for Red Barnet eller andre store strategier som blir besluttet på et hovedkontor i DK. Herudover har vi haft et stort ønske om at kunne sætte ind lige der hvor vi syntes skoen trykker- her i vores land. Vi vil gerne støtte nødlidende mennesker i andre lande, men først vil vi starte med at reparere på vores egne familier så vi står stærkere- også i den sammenhæng. Vi er fleksible fordi vi er en lille selvstændig organisation, og det gør os handlekraftige.

Den 24. februar i år underskrev vi vores første samarbejdsaftale med det offentlige- nærmere betegnet Kommune Kujalleq. Dette var efter længere tids dialog mellem Nanu og borgmester Simon Simonsen. Vi havde , da aftalen blev underskrevet, talt sammen i godt et års tid og definitionen på aftalen begyndte så småt at tage form. Nanu ønsker jo at etablere væksthuse/væresteder i alle vores byer i Grønland. Huse som skal kunne agere fundament og grobund for vores børn og unge som kommer i huset. I husene vil der være spækket med selvværdsudviklende projekter som skal medvirke til at de unge kan træffe gode og sunde valg i deres liv, valg som støtter dem i at skabe et liv med kvalitet og tryghed. Husene skal være et sted hvor du altid kan tale med en voksen, og hvor der ikke blir givet op overfor din adfærd. Hvor du blir mødt i hvem du er lige nu, men osse hvor der blir stillet krav til dig- krav som skal få dig til at føle dit værd og ikke mindst tro på det og på dig selv.

Vi er godt udfordret på personale siden i denne form, men vi går efter den alligevel. Vi kompetencer uddanner ufaglært personale, dvs. Vores frivillige, ligesom vi tilbyder det til de kommunale ansatte der arbejder i husene kva vores samarbejdsaftaler.

Da vi åbnede husene i Tasiusaq og Qaqortoq den 16 april i år , havde vi netop 2 dage før fået positivt svar på vores ansøgning om 1 million fra Bikubenfonden, som vi har et fremragende samarbejde med i forvejen.

Pengene havde vi søgt til at kunne opfylde alle vores ønsker for projekter og aktiviteter i de 2 Nanu huse i Syd Grønland. Det som er så fedt ved det her samarbejde er at Nanu som Ngo kan søge nogen store midler til at realisere vores projekter vedrørende børn og unge, pengene går til projekter som kommer Kommune Kujalleq til gode både i form af opkvalificering af sine miljøarbejdere og andre medarbejdere tilknyttet Nanu projektet, ligesom kommunen i syd på sigt vil kunne spare penge og ressourcer på børneområdet fordi Nanu allerede forebygger fremtidige sociale problemer- i samarbejde med kommunen- men via Nanu husene og de tilhørende aktiviteter. Det er i hvert fald intentionen.

Det kan også nævnes, at Nanu står meget stærkere i fondsansøgninger i det øjeblik der foreligger en samarbejdsaftale med det offentlige. Så det er en win win win- forstået sådan at Nanu vinder, Kommunen vinder og Børnene vinder. Ialt skyder Nanu indtil videre 1,6 Mill i Nanu husene i Syd. Der er planer om at forlænge en samarbejdsaftale efter de 5 år den varer er udløbet.

Nanu arbejder i disse dage på at færdiggøre en væksthush skabelon som skal- som navnet antyder- indeholde en a-å plan med alle detaljer for et Nanuhus- her vil kommunens forpligtelser være defineret ligesom Nanus vil. Skabelonen skal gøre processen fra de første dialoger indledes til aftalen underskrives- både kortere og nemmere for begge parter.

Vi vil de næste år målrettet arbejde for flere Nanu huse i de 4 kommuner. Samme skabelon indeholder statistisk materiale baseret på logbøger, som vi anvender til løbende dokumentation af det sociale arbejde og resultaterne herfra i vores projektarbejde i husene.

Med tanke på velfærdskommissionens anbefaling om øget fokus på familie centre i Grønlands byer er vi et godt bud på at kunne realisere dette i et samarbejde mellem os og det offentlige idet vi har adgang til fondsmidler som kan være med til at løse den økonomiske udfordring der ligger i kommissionens anbefaling. Herudover har vi de samme bud på de aktiviteter som centrene skal kunne tilbyde, som det offentlige. Vi er ikke så forskellige i vores måde at anskue det der skal til på, og hvis vi kan justere tilgangen til det og følges ad parallelt kan vi nå meget langt på kortere tid end hvis vi står alene hver især. Vi skal ind og supplere hinanden i en samarbejdsaftale eller partnerskabs aftale om man vil. Og her betyder anskuelsen alt og respekten for hinandens indsats må og skal være til stede før vi kan lykkes.

Her 5 måneder efter at vores samarbejdsaftale med Syd kommunen begyndte kan vi se tilbage på en del opstarts turbulens, ligesom vi kan se flere steder i aftalen der skal justeres generelt. For at dette skal kunne lade sig gøre skal begge parter osse være indstillet på, at kunne efter justere uanset det, at blækken er tør efter underskriften- der skal ligesom være plads til forbedring og forandring hvis det vil afhjælpe processen i husenes funktion. Her kan man ikke holde på sit, ej heller trække "det vi plejer at gøre- virker udemærket" kortet", da det ikke får et samarbejde til at fungere optimalt men tværtimod bremser en udvikling der kan have gavn for alle. Begge parter skal se indad og være klar til omstilling og være klar til at tilsidesætte personlige barrierer for at nå det skridt videre der gør hele forskellen. Hvis vi virkelig vil rykke os skal vi som udgangspunkt se indad før vi kan se udad. Det er den ansvarlighed vi gerne vil give børn og unge så de kan bryde med offer rollen og træde ud af deres

historie og gøre den til en gave- en styrke frem for et mønster der fastholder destruktiv adfærd.

Dette arbejde skal man som socialt ansat eller som socialt frivillig arbejdende være parat til at gøre med sig selv. Det er nogen af de kurser vi fra Nanus side fremover vil tilbyde som en del af et projekt i husene. Både for børn, unge, de ansatte og de frivillige. De sidste 5 måneder har indikeret meget tydeligt at der er et enormt behov for den slags personligt udviklende arbejde, da det er der vi som samarbejdende parter mest render imod hinanden og det er her vi allerede har haft flest konflikter i samarbejdet. Man skal være parat til at mødes i at være forskellige og træne sig selv i at det er en styrke at kunne sammen på trods af den forskellighed. Det er her respekten trives.

Alt for mange gange oplever vi personer som ikke kan dette- det kommer f.eks til udtryk i en kvinde der henvender sig til natteravnene og spørger om Nanu stadig er en del af natteravnene, hvortil der blir svaret at nanu kun påtog sig at starte det op, men at de nu kører som selvstændige natteravn forening i flere byer. Hertil svarer kvinden- at det var sørme godt, for hvis det var "det der Nanu" ville hun ikke være natteravn.

Da der blir spurgt lidt ind til dette, er det tydeligt at det handler om de personer der er involveret, at man f.eks ikke kan lide min familie, eller mig eller nogen af dem som kommer i min omgangskreds. Det blir personligt og man lader sig forblinde af dette i stedet for at se på sagen der arbejdes for. Kvinden ville sikkert gerne Nanu hvis bare jeg ikke var der. Og det er synd, for vi mister måske en knaldgod frivillig, en rolle model, en som har tid og lyst til at give lidt af sig selv- bare fordi hun har sat sig for, at hun af den ene eller anden grund ikke vil mig.

Vores by samfund er små og denne form for, fordømmning, handlen og gøren er desværre alt for almindelig. Vi skal ikke bruge tid på at omvende folk, eller sørge for de kan lide os. Vi skal bare sørge for at

de ved at de kan være med til at gøre en forskel og at det er nødvendigt at man tager et medansvar- også for egne følelser og for at komme til bunds i det man ikke trives i.

I de samarbejdsaftaler hvor vi skal involveres gør vi det meget klart at der vil være personligt udviklende arbejde involveret for alle der bidrager til projekterne. Dette er for at skabe en grobund et fundament hvor vi kan vokse hvad enten vi er børn eller voksne og så vi kan træde ud af komfort boksen og prøve at tænke anderledes end vi plejer- sammen. Ikke hver for sig- men sammen.

Vi er en nation som igennem lang tid har været underlagt andres bestemmelse. Dette medvirker til at vi alt for nemt skyder skylden videre- skylden for hvordan vores liv ser ud, eller for hvordan vi har det- det er nogen andres skyld. Dette gør os til ofre, som vil have svært ved at ændres. Vi skal sammen arbejde for at få ansvaret tilbage og at få følelsen af at det betyder noget at jeg er her- at du er her. At du har en stemme og at du skal bruge den uanset hvem du er eller i hvilket lag i samfundet du befinder dig.

Sammen kan vi genopbygge ansvar og dermed bryde kurven og hjælpe hinanden til at træde i karakter og forstå at vi er de eneste der selv kan ændre på hvordan vores liv ser ud. Dette gælder selvfølgelig for vores voksne medborgere- ...børnene skal vi støtte på anden vis til at vokse sig store i netop denne følelse- dette kan gøres ved etablerede samarbejdsformer mellem os som NGO og jer som det offentlige system. Nanu mener bl.a. at der skal støttes ved at etablere vores væksthuse/væresteder- i jeres system kalder i det familiecentre, og herudover ved vi godt at der skal mere og andet til.

Derfor har vi sammen med de andre eksisterende Ngo'ere i Grønland indgået et netværks samarbejde- det har faktisk eksisteret i næsten 2 år nu og det betyder at vi mødes ca hver 3 måned med FGB, MIBB og RED BARNET, her udveksler vi viden, projekt erfaring, og vi deler kontakt personer, alt efter om der er nogen der har behov for dette.

F.eks var Nanu lige kommet hjem fra SYV BYER projektet da vi på et af vores møder overrakte FGB alle de kontakter vi havde fået i Nord og Syd Grønland, da de stod og skulle igang med projekter der involverer frivillige- herigennem fik de så mulighed for at rekruttere frivillige fra vores liste.

Det betyder også at vi igennem dette netværkssamarbejde signalerer til de frivillige at det ikke betyder noget om du er frivillig for os eller nogen af de andre- men at det blot betyder noget at du er frivillig- for du er med til at sprede ansvar, glæde og tryghed og det er netop det vi har brug for allesammen. Vi Ngo'er har valgt at supplere hinanden og hjælpe hinanden i et samarbejde, fordi vi har samme målgruppe og fordi at vi erkender at vi ikke kan stå alene med vores udfordringer. Vi har brug for hinanden.

Vi er forskellige, arbejder forskelligt og med helt forskellige tilgange til den samme målgruppe- men netop derfor fungerer supplementet så godt. Vi dækker hver vores område, der på hver sin vis dækker de brister et omsorgssvigtet barn gror inden i.

NANU BØRN:

Organisationen NANU's landsdækkende arbejde har det grundlæggende princip, at alle børn har ret til et godt liv. Dette princip er forankret i FNs Børnekonvention fra 1989, som Grønland tiltrådte i foråret 1992. Af Børnekonventionen fremgår det, at børn har ret til:

At få opfyldt grundlæggende rettigheder i form af f.eks. mad, sundhed og tag over hovedet.

At udvikle sig f.eks. gennem leg, skoleuddannelse, fritid og information.

At blive beskyttet fra krig, misbrug, vold og udnyttelse.

At have medbestemmelse f.eks. gennem ytringsfrihed, deltagelse og indflydelse.

Vi mener ikke, at alle Grønlands børn i dag er sikret disse rettigheder, og det vil vi gerne være med til at lave om på. Vi lægger vægt på, at der handles nu for at sikre, at børns rettigheder og adgang til et godt liv forbedres allerede i dag. Vi forsøger at støtte op omkring eksisterende indsatser og er åbne for at samarbejde med kommunerne, Selvstyret og andre private organisationer, der deler vores fokus, fordi børns behov og rettigheder går på tværs af institutionelle og organisatoriske grænser.

Målsætning:

Vores midler kommer fra erhvervslivet, vores søster organisationer i Grønland og Danmark, samt arrangementer og personlige donationer. Alle midler går ubeskåret til NANU's projekter. Det er klart mål for NANU at sikre at de foreninger der beskæftiger sig med børn og unge i Grønland koordinerer kræfterne og arbejder sammen om de målsætninger der måtte være. Vi har de samme visioner for børnevelfærden i Grønland, og målet for NANU er at sammenholde og skabe et knudepunkt for os alle, da dette vil medvirke til et bredt samarbejde og vil gøre en endnu større forskel for børnene. Alene kan vi gøre noget, men samlet står vi stærkt og kan gøre meget mere!

Formål:

1. Tryghedsskabende

2. Ressourceskabende og ressourcesøgende.

3. Oplysnings/kampagnecenter, vil have en holdningsændring i hele Grønland.

Vores vision: At skabe et samfund med tryghed, livsglæde og livskvalitet for børn i Grønland.

Vores mission: Øget social ansvarlighed gennem synlighed og konkrete projekter, der udføres i hele Grønland med fokus på at skabe handling nu.

Værdier: Ansvarlighed og omsorg, næstekærlighed og overskud.

Strategi: Vores arbejde skal kunne tilføre de offentlige instanser og de virksomheder nye dimensioner og metoder for at forebygge opbygge og skabe social ansvarlighed. vi skal dække hele Grønland og have afdelinger i alle byer. (baseret på frivillig indsats)

Organiseres: Som frivillige afdelinger landet over og en afdeling i Danmark (København) hovedkontor/sekretariat i Nuuk. Non profit og upolitisk.

Økonomi: Søger finansiering til vores projekter fra private, fonde og andre relevante partnere.

Medlemskab af organisationen er ikke økonomisk betinget, du kan godt være medlem selvom du ikke støtter økonomisk. Alle medlemmer vil fremgå på en stor tavle i organisationens lokaler.

Undtagen dem som ønsker anonymitet.

